

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 312

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 aprilie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 69 din 28 februarie 2023 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2022 pentru completarea art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative	2–10
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
56. — Ordin pentru modificarea și completarea Regulamentului de emiteră a certificatelor verzi, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 4/2015	11–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 69

din 28 februarie 2023

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2022 pentru completarea art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2022 pentru completarea art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, obiecție formulată de 44 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România și 7 deputați neafiliați.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost formulată în temeiul art. 146 lit. a) din Constituție și al art. 11 alin. (1) lit. A.a) și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 7.011 din 5 octombrie 2022 și constituie obiectul Dosarului nr. 2.197A/2022.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate, autorii acesteia formulează exclusiv critici de neconstituționalitate extrinsecă. În acest sens, se susține că legea criticată — care a fost inițiată de Guvernul României în anul 2022 sub denumirea „Proiect de Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2022 pentru completarea art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative” — face parte din categoria legilor ordinare și încalcă dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5), ale art. 61 alin. (1), ale art. 76 alin. (3) și ale art. 138 alin. (5) din Constituție.

4. Potrivit primei critici de neconstituționalitate extrinsecă, se susține că legea criticată contravine prevederilor art. 138 alin. (5) din Constituție, referitor la stabilirea sursei de finanțare. Astfel, se susține că la Camera Deputaților, care este Cameră decizională, a fost introdusă în lege o prevedere care stabilea că, prin excepție de la prevederile alin. (2) și (4¹), începând cu data de 1 noiembrie 2022, cuantumului brut al indemnizațiilor lunare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice prevăzut în anexa nr. IX lit. C la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește prin înmulțirea coeficientului prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, cu salariul minim brut pe țară garantat în plată stabilit potrivit legii pentru anul 2021.

5. Se susține că textul criticat a fost introdus pe calea unui amendament, care menționează necesitatea majorării indemnizațiilor persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică alese din cadrul organelor autorității publice locale. S-a arătat că salarizarea personalului din cadrul primăriilor se limitează la nivelul indemnizației de viceprimar, astfel că este necesară majorarea acestei indemnizații pentru a putea majora și salariile personalului din cadrul aparatelor de lucru ale primăriilor. Totodată, se susține că, în mod declarat, textul criticat este introdus cu asumarea de către autori a impactului asupra cheltuielilor salariale, în sensul creșterii acestora. În aceste condiții, evaluarea impactului și indicarea sursei de finanțare ar fi fost obligatorii.

6. Se invocă și considerente din Decizia Curții Constituționale nr. 643 din 24 septembrie 2020, paragraful 71, referitoare la neîndeplinirea obligației solicitării fișei financiare și a stabilirii sursei de finanțare.

7. Se arată că, potrivit art. 30 alin. (1) lit. a) și alin. (2) raportat la art. 31 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, orice propunere legislativă trebuie însoțită de expunerea de motive, instrument de prezentare și motivare care trebuie să cuprindă, între altele, o secțiune privind impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli de venituri. De asemenea, se invocă dispozițiile art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010 și considerente din Decizia Curții Constituționale nr. 56 din 5 februarie 2020.

8. Totodată, se arată că trebuie avute în vedere resursele financiare limitate în contextul crizei energetice, respectiv fondurile alocate pentru compensarea facturilor, existând obligația, consacrată (și) constituțional, de a cheltui în mod judicios resursele publice.

9. În formularea celei de-a doua critici de neconstituționalitate extrinsecă, se susține că legea criticată contravine prevederilor art. 1 alin. (3) și (5), ale art. 75 și ale art. 76 alin. (3) din Constituție, în ceea ce privește desfășurarea procedurii parlamentare de adoptare a legilor.

10. În acest sens, se reține că legea criticată, adoptată în procedură de urgență, a fost înregistrată la Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, în data de 26 septembrie 2022. Termenul pentru depunerea raportului de către comisiile de raport — Comisia pentru buget, finanțe și bănci și Comisia pentru muncă și protecție socială — a fost stabilit pentru data de 4 octombrie 2022, iar termenul pentru depunerea de amendamente a fost stabilit pentru data de 29 septembrie 2022. Se arată că legea a fost adoptată de Camera Deputaților, în data de 27 septembrie 2022, cu nerespectarea termenelor stabilite

și cu încălcarea dreptului deputaților care nu fac parte din comisiile de raport de a depune amendamente.

11. În aceste condiții, se susține că a fost încălcat principiul legalității, legea fiind adoptată cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor constituționale ale art. 76 alin. (3) privind adoptarea proiectelor de legi și a propunerilor legislative cu procedura de urgență, a dispozițiilor art. 118 din Regulamentul Camerei Deputaților, cu referire la dreptul deputaților, al grupurilor parlamentare sau Guvernului de a prezenta amendamente, precum și a dispozițiilor art. 66 alin. (4) din același regulament, privind termenul în care se depun amendamentele.

12. În susținerea criticilor formulate, se invocă considerente ale deciziilor nr. 261 din 5 mai 2022, paragraful 73; nr. 128 din 6 martie 2019, paragraful 32; nr. 139 din 13 martie 2019, paragraful 85; nr. 128 din 6 martie 2019, paragraful 33 și nr. 261 din 5 mai 2022, paragrafele 74 și 75, cu referire la regulile cu caracter procedural incidente în materia legiferării, respectiv regulile constituționale în privința procedurii legislative, dezbaterile publice ale proiectelor de legi, justificarea lor adecvată, existența evaluărilor de impact de adoptarea legilor.

13. În concluzie, se susține că o lege adoptată în astfel de condiții, mai ales în ipoteza acordării/retragerii unor drepturi cu caracter patrimonial, nu poate avea decât un caracter neconstituțional, atât prin încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3), în componenta referitoare la democrație, și ale art. 1 alin. (5), în componenta referitoare la securitatea juridică a persoanei, cât și prin încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 75 și ale art. 76 alin. (3) privind desfășurarea procedurii parlamentare de adoptare a legilor.

14. În considerarea tuturor argumentelor expuse, se solicită admiterea obiecției de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2022 pentru completarea art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (PI-x nr. 525/2022).

15. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a comunica punctele lor de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

16. Președintele Camerei Deputaților consideră că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

17. Referitor la critica întemeiată pe dispozițiile art. 138 alin. (5) din Constituție, apreciază că motivele formulate nu pot fi reținute ca viciu de neconstituționalitate al legii contestate. Observă că obiectul de reglementare al legii criticate îl constituie aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2022, ale cărei dispoziții completează prevederile art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, în sensul acordării unor majorări de venituri în beneficiul unor categorii de personal plătit din fonduri publice. Susține că Guvernul a inițiat demersul reglementării și, în consecință, este asumat de acesta. Arată că, potrivit preambulului Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2022, măsurile dispuse sunt reclamate de dezechilibrele majore generate, la nivelul indicatorilor macroeconomici, de impactul măsurilor de natură sanitară și economică dispuse pe perioada pandemiei de COVID-19, de scăderea puterii de cumpărare a populației ca urmare a creșterii fără precedent a prețului la energie electrică, gaze naturale și combustibili și de creșterea, în ultimul an, a ratei inflației cu aproximativ 15%, pe fondul plafonării, în ultimii doi ani, a drepturilor salariale ale

personalului din sectorul bugetar, cu excepția personalului care ocupă funcțiile prevăzute în anexa nr. II — „Familia ocupațională de funcții bugetare «Sănătate și Asistență socială» — la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și a unor categorii de personal didactic/de îndrumare/de control din învățământ.

18. Susține că, în mod neechivoc, voința legiuitorului, configurată în normele juridice criticate, se întemeiază pe imperativul izvorât din complexitatea circumstanțială a momentului. În acest context, susține că amendamentele aduse în cadrul dezbaterilor parlamentare asupra proiectului Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2022 au urmărit eliminarea inechităților dintre diferite categorii de beneficiari ai Legii-cadru nr. 153/2017, fiind mai degrabă un aspect legat de oportunitate. Cu privire la oportunitate, apreciază că aceasta nu poate constitui motiv de neconstituționalitate, iar, în sprijinul argumentației mai sus prezentate, invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 30 din 27 ianuarie 2016, potrivit căreia Parlamentul poate adopta orice soluție pe care o consideră oportună și necesară, și Decizia nr. 52 din 1 februarie 2018, potrivit căreia un ipotetic control cu privire la aceasta (oportunitate n.a.) excedează în totalitate sferei de competență a Curții Constituționale. Invocă, totodată, considerente ale deciziilor Curții Constituționale nr. 515 din 24 noiembrie 2004, nr. 1.092 din 15 octombrie 2008, nr. 1.093 din 15 octombrie 2008 și nr. 127 din 6 martie 2019.

19. Suplimentar, ca expresie a principiului colaborării dintre Parlament și Guvern, manifestat în spiritul normelor de loialitate constituțională, observă că, pe parcursul derulării procedurii legislative, atât la Senat, cât și la Camera Deputaților, Guvernul a fost invitat și a participat la dezbaterile organizate în cadrul ședințelor comisiilor de fond (Comisia pentru muncă, familie și protecție socială a Senatului, respectiv Comisia pentru muncă și protecție socială a Camerei Deputaților), prin reprezentanți ai Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și ai Ministerului Finanțelor, în vederea exprimării punctului de vedere asupra proiectului de act normativ, conform legii, aceste aspecte fiind reliefate inclusiv în cuprinsul rapoartelor întocmite asupra proiectului de lege.

20. În ceea ce privește invocarea pretensei încălcări a dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5), ale art. 75 și ale art. 76 alin. (3) din Constituție, arată că autorii sesizării invocă, în mod neîntemeiat, încălcarea principiului constituțional al legalității, cu referire la desfășurarea procedurii parlamentare de adoptare a legii. Critica adusă prin sesizarea de neconstituționalitate în discuție se referă la nerespectarea, în cadrul procedurii legislative, a termenelor reglementare stabilite și a dreptului deputaților de a depune amendamente.

21. Apreciază că susținerile mai sus evocate nu pot fi reținute ca argument în sprijinul ideii neconstituționalității legii criticate. Astfel cum rezultă din fișele proiectului de lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2022, disponibile pe paginile de internet ale Senatului (L544/2022) și Camerei Deputaților (PL-x 525/2022), în aplicarea dispozițiilor referitoare la procedura de urgență, prevăzute la art. 114 lit. a) din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările ulterioare, respectiv la art. 117 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările și completările ulterioare, proiectul în discuție a fost dezbătut și adoptat, de drept, în procedură de urgență, atât la Senat, în calitate de primă Cameră sesizată, cât și de Camera Deputaților, ca for decizional, întrucât

obiectul de reglementare este reprezentat de aprobarea unei ordonanțe de urgență. Reține că unul dintre elementele caracteristice procedurii parlamentare de urgență îl constituie micșorarea termenelor regulamentare pentru dezbateră în comisii și în plen, întregul proces legislativ desfășurându-se în interiorul unor termene reduse, fără a crea, astfel, premisele unui viciu de constituționalitate.

22. Consideră că, în speță, sunt incidente considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 261 din 5 mai 2022, potrivit cărora în procedura de urgență de adoptare a proiectelor de legi sau a propunerilor legislative se pot scurta termenele regulamentare. Reținând considerentele mai sus evocate, apreciază că „limitările” aferente dezbaterii și adoptării proiectelor de lege în procedură de urgență, la care se face referire în motivarea deciziei citate, sunt inerente și pe deplin anticipate și asumate de către legiuitorul constituant.

23. Față de cele expuse, consideră că, pe durata desfășurării în procedură de urgență a procesului legislativ la Senat, precum și la Camera Deputaților, legea criticată a fost dezbătută și adoptată cu respectarea normelor și procedurilor parlamentare, cu luarea în considerare a amendamentelor depuse și dezbătute în cadrul ședințelor comisiilor permanente sesizate în fond, în interiorul termenelor stabilite de către Biroul permanent al fiecărei Camere, fiind constituțională prin raportare la principiul legalității, presupus a fi încălcat.

24. Mai mult, reține că modul în care au fost comprimate termenele și intervalele de timp rezultate este o chestiune de aplicare a regulamentelor parlamentare (Decizia nr. 261 din 5 mai 2022, anterior citată), regulamentele parlamentare nu sunt norme de referință în cadrul controlului de constituționalitate (Decizia nr. 137 din 20 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 11 mai 2018, paragraful 36), nerespectarea termenului de depunere a raportului constituie o problemă de aplicare a regulamentelor celor două Camere (Decizia nr. 250 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 3 mai 2018, paragraful 45), iar, în măsura în care dispozițiile regulamentare invocate în susținerea criticilor nu au relevanță constituțională, nefiind consacrate expres sau implicit într-o normă constituțională (Decizia nr. 730 din 22 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.043 din 29 decembrie 2017), aspectele invocate de autorii sesizării nu constituie probleme de constituționalitate, ci de aplicare a normelor regulamentare (Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 4 mai 2012).

25. Raportat la criticile de neconstituționalitate referitoare la încălcarea prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, apreciază că acestea sunt neîntemeiate. Principiul legalității impune obligația legiuitorului de a adopta norme care să fie precise, clare și previzibile. Cu privire la condițiile de calitate ale actului normativ, remarcă faptul că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a afirmat constant că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat (a se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010 sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012).

26. Subsumat celor mai sus evocate, apreciază că textul normativ contestat este clar, previzibil, având un conținut precis, destinat unor scopuri bine determinate. Nu poate fi reținut faptul că amendamentele introduse în conținutul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2022 prin legea dedusă controlului

de constituționalitate nu sunt însoțite de justificări și că nu se pot cunoaște rațiunile care au stat la baza intenției legiuitorului primar, în raport cu normele adoptate inițial de Guvern în ordonanța menționată. Rațiunile de reglementare ale legiuitorului sunt intrinsec legate de oportunitatea legislativă, iar cunoașterea și aprecierea acestora rămân la latitudinea membrilor Camerelor legiuitoare prin cele două comisii sesizate în fond și a deputaților/senatorilor prezenți la dezbateri. Răspunderea pentru efectele juridice și sociale ale normei juridice adoptate de Parlament îi revine acestuia, în timp ce Guvernul este responsabil pentru modul de executare a voinței legislative a Parlamentului exprimate prin actul de legiferare, prin transpunerea acestuia în administrația publică.

27. În considerarea celor arătate, apreciază că principiul constituțional al legalității, presupus a fi încălcat, a fost pe deplin respectat de Parlament în procesul de adoptare, în procedură de urgență, a legii criticate și, ca urmare, consideră că afirmațiile/opiniile autorilor sesizării nu pot fi reținute, în mod obiectiv, ca viciu în susținerea neconstituționalității legii criticate, acestea fiind nefondate.

28. Guvernul apreciază că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prin raportare la criticile formulate.

29. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă formulată prin raportare la dispozițiile constituționale cuprinse în art. 138 alin. (5), reține că instanța de control constituțional a statuat în mod constant în jurisprudența sa că obligativitatea indicării sursei de finanțare pentru aprobarea cheltuielilor bugetare, prevăzută de norma constituțională, constituie un aspect distinct de cel al lipsei fondurilor pentru susținerea finanțării din punct de vedere bugetar. Astfel, prin Decizia nr. 1.093 din 15 octombrie 2008, Curtea Constituțională a reținut că stabilirea sursei de finanțare și insuficiența resurselor financiare din sursa astfel stabilită sunt două aspecte diferite: primul aspect este legat de imperativele art. 138 alin. (5) din Constituție, iar al doilea nu are caracter constituțional, fiind o problemă exclusiv de oportunitate politică, ce privește, în esență, relațiile dintre Parlament și Guvern. Art. 138 alin. (5) din Constituție impune stabilirea concomitentă atât a alocației bugetare, ce are semnificația unei cheltuieli, cât și a sursei de finanțare, ce are semnificația venitului necesar pentru suportarea acesteia, spre a evita consecințele negative, pe plan economic și social, ale stabilirii unei cheltuieli bugetare fără acoperire. Așadar, norma constituțională nu se referă la existența *in concreto* a unor resurse financiare suficiente la momentul adoptării legii, ci la faptul că acea cheltuială să fie previzionată în deplină cunoștință de cauză în bugetul de stat pentru a putea fi acoperită în mod cert în cursul anului bugetar.

30. Totodată, prin Decizia nr. 22 din 20 ianuarie 2016, Curtea Constituțională a reținut că, întrucât nu are competența să se pronunțe cu privire la caracterul suficient al resurselor financiare, rezultă că aceasta are doar competența de a verifica, prin raportare la art. 138 alin. (5) din Constituție, dacă pentru realizarea cheltuielii bugetare a fost indicată sursa de finanțare.

31. În ceea ce privește incidența dispozițiilor care impun solicitarea fișei financiare, Curtea a reținut că, atâta vreme cât dispozițiile legale generează impact financiar asupra bugetului de stat, obligația solicitării fișei financiare incumbă tuturor inițiatorilor, iar dacă acestea sunt rezultatul unor amendamente admise în cadrul procedurii legislative, prima Cameră sesizată sau Camera decizională, după caz, are obligația de a solicita fișa financiară. Curtea a subliniat că nu deputatul sau senatorul trebuie să întocmească fișa financiară, ci Guvernul, potrivit art. 15 alin. (2) din Legea nr. 500/2002. Prin urmare, pentru a

respecta procedura constituțională de adoptare a unui act normativ care implică o cheltuială bugetară, este suficient ca inițiatorii actului normativ să facă dovada că, în temeiul dispozițiilor legale anterior menționate, au solicitat Guvernului fișa financiară. Netransmiterea fișei financiare în termenul legal de către autoritatea publică ce are obligația de a întocmi acest document nu poate constitui un impediment în continuarea procedurii de legiferare. Sub acest aspect, Curtea a stabilit că a ridica această competență a Guvernului la nivel de regulă constituțională implicit admisă de art. 138 alin. (5) din Constituție ar echivala cu o condiție potestativă pură în sensul că orice lege ce are implicații bugetare ar putea fi adoptată numai dacă Guvernul a întocmit și a transmis Parlamentului fișa financiară. Or, dacă Guvernul nu susține inițiativa legislativă/nu este de acord cu ea și, prin urmare, nu transmite fișa financiară, nu poate bloca procesul legislativ printr-o atitudine omisivă. Un alt aspect vizează faptul că fișa financiară prevăzută de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 nu trebuie confundată cu punctul de vedere emis de Guvern conform art. 11 lit. b¹) din Legea nr. 90/2001, cele două documente generate de Guvern având un regim juridic și, implicit, finalități diferite. Cu privire la efectele pe care le produce lipsa fișei financiare, Curtea a stabilit că, în lipsa unei fișe financiare reactualizate la momentul adoptării legii conform art. 15 alin. (3) din Legea nr. 500/2002 și în lipsa unui dialog real între Guvern și Parlament, nu se poate trage decât concluzia că la adoptarea legii s-a avut în vedere o sursă de finanțare incertă, generală și lipsită de un caracter obiectiv și efectiv, nefiind așadar reală.

32. Având în vedere jurisprudența constantă a Curții Constituționale cu privire la interpretarea art. 138 alin. (5) din Constituție, Guvernul apreciază că legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2022 poate aduce atingere dispozițiilor art. 138 alin. (5) din Constituție, în măsura în care nu s-a solicitat fișa financiară conform art. 15 alin. (3) din Legea nr. 500/2002, Guvernul fiind în măsură să verifice dacă în cazul acestei legi a fost solicitată sau nu fișa financiară.

33. Referitor la respectarea termenelor procedurale de adoptare a legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2022, în raport cu prevederile art. 1 alin. (5), ale art. 75 și ale art. 76 alin. (3) din Constituție, analizând parcursul legislativ al legii criticate, reține că, în data de 26 septembrie 2022, legea a fost înregistrată la Camera Deputaților pentru dezbateră pe fond, în procedură de urgență, fiind înscrisă pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputaților pentru ședința din 27 septembrie 2022. În aceeași zi, respectiv 26 septembrie 2022, legea a fost trimisă pentru aviz la Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale, la Comisia pentru administrație publică și amenajarea teritoriului și la Comisia juridică, de disciplină și imunități, iar pentru raport, la Comisia pentru buget, finanțe și bănci și Comisia pentru muncă și protecție socială, fiind stabilit termen pentru depunerea amendamentelor până la data de 29 septembrie 2022. În ziua de 27 septembrie 2022 s-a primit raportul favorabil comun de la Comisia pentru buget, finanțe și bănci și de la Comisia pentru muncă și protecție socială, legea fiind adoptată de Camera Deputaților în aceeași zi.

34. Potrivit principiului autonomiei regulamentare, Parlamentul își stabilește organizarea și desfășurarea propriei activități, respectându-se, firește, normele constituționale aplicabile în astfel de situații. Curtea Constituțională a precizat că autonomia regulamentară constituie expresia statului de drept, a principiilor democratice și poate opera exclusiv în cadrul limitelor stabilite de Legea fundamentală. Autonomia

reglamentară nu poate fi exercitată în mod discreționar, abuziv, cu încălcarea atribuțiilor constituționale ale Parlamentului sau a normelor imperative privind procedura parlamentară. Normele regulamentare reprezintă instrumentele juridice care permit desfășurarea activităților parlamentare în scopul îndeplinirii atribuțiilor constituționale ale forului legislativ și trebuie interpretate și aplicate cu bună-credință și în spiritul loialității față de Legea fundamentală.

35. În virtutea principiului autonomiei regulamentare a Parlamentului, consacrat de art. 64 alin. (1) teza întâi din Constituție, orice reglementare privind organizarea și funcționarea Camerei Deputaților/Senatului, care nu este prevăzută de Constituție, poate și trebuie să fie stabilită prin regulamentul propriu. Prin urmare, Camera Deputaților/Senatul este suverană/suveran în a adopta măsurile pe care le consideră necesare și oportune pentru buna sa organizare și funcționare.

36. Potrivit dispozițiilor art. 66 alin. (4), coroborate cu cele ale art. 118 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, deputații care nu fac parte din comisia sesizată în fond/comisia specială, grupurile parlamentare sau Guvernul, sub semnătura unui membru al Guvernului, au dreptul de a prezenta amendamente într-un termen ce nu poate fi mai mic de jumătate din termenul pe care comisia îl are pentru predarea raportului de la anunțarea în plenul Camerei a proiectului de lege sau a propunerii legislative. În temeiul art. 118 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, grupurile parlamentare sau Guvernul pot prezenta amendamente în scris, motivate, care se trimit comisiei sesizate în fond, în termenele stabilite la art. 66 alin. (4) de la aprobarea procedurii de urgență, iar, potrivit art. 118 alin. (2) din același regulament, termenul de depunere a raportului se stabilește de Biroul permanent.

37. Curtea, analizând — prin Decizia nr. 250 din 19 aprilie 2018 — nerespectarea termenului de 3 zile între data distribuirii raportului comisiei și data dezbaterilor în plenul fiecărei Camere, a constatat că aceasta constituie o problemă de aplicare a regulamentelor celor două Camere (Decizia nr. 730 din 22 noiembrie 2017), iar aspectele invocate de autorii sesizării nu sunt probleme de constituționalitate, ci de aplicare a normelor regulamentare (Decizia nr. 307 din 28 martie 2012).

38. Guvernul apreciază că aceste considerente rămân valabile și cu privire la procedura de adoptare a legii criticate. Prin urmare, consideră că obiecția de neconstituționalitate formulată de Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România și de deputați neafiliați, cu privire la condițiile extrinseci de adoptare a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2022 pentru completarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, este neîntemeiată, prin raportare la criticile formulate cu privire la încălcarea art. 1 alin. (3) și (5), art. 75 și art. 76 alin. (3) din Constituție.

39. **Președintele Senatului** nu a transmis Curții Constituționale punctul său de vedere.

40. La dosar a fost depus un memoriu prin care se solicită respingerea, ca neîntemeiată, a obiecției de neconstituționalitate.

41. În vederea soluționării obiecției de neconstituționalitate, Curtea a fixat termen la data de 16 noiembrie 2022, dată la care, având în vedere cererea de amânare a dezbaterilor, Curtea a dispus amânarea acestora la data de 14 decembrie 2022 și, ulterior, la data de 31 ianuarie 2023, respectiv la data de 28 februarie 2023, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

42. **Obiectul controlului de constituționalitate**, astfel cum a fost formulat, îl constituie Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2022 pentru completarea art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, adoptată de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, la data de 27 septembrie 2022.

43. Textele constituționale invocate în susținerea obiecției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 1 alin. (3) și (5) care consacră statul de drept și democratic și calitatea legii, în componenta referitoare la securitatea juridică a persoanei, ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, ale art. 75 privind procedura de adoptare a legilor, ale art. 76 alin. (3) privind adoptarea proiectelor de lege sau a propunerilor legislative cu procedură de urgență și ale art. 138 alin. (5) privind stabilirea sursei de finanțare a cheltuielilor bugetare.

44. Analizând **admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate**, Curtea reține că are obligația verificării condițiilor de admisibilitate a obiecției de neconstituționalitate, prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și de art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, sub aspectul titularului dreptului de sesizare, al termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și al obiectului controlului de constituționalitate. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că primele două condiții se referă la regularitatea sesizării instanței constituționale, din perspectiva legalei sale sesizări, iar cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează a fi cercetate în ordine, constatarea neîndeplinirii uneia având efecte dirimante și făcând inutilă analiza celorlalte condiții (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 66 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 9 martie 2018, paragraful 38, Decizia nr. 334 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 31 mai 2018, paragraful 27, sau Decizia nr. 247 din 4 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 31 mai 2022, paragraful 15).

45. Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate îndeplinește condițiile de admisibilitate, prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, atât sub aspectul titularului dreptului de sesizare, întrucât a fost formulată de 51 de deputați, cât și sub aspectul obiectului, fiind vorba despre o lege adoptată, dar nepromulgată încă.

46. Sub aspectul termenului în care poate fi sesizată instanța de contencios constituțional, Curtea reține că, potrivit art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, acesta este de 5 zile de la data depunerii legii adoptate la secretarii generali ai celor două Camere ale Parlamentului, respectiv de 2 zile, începând de la același moment, dacă legea a fost adoptată în procedură de urgență. Totodată, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Legea fundamentală, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora, care, potrivit art. 77 alin. (1) teza a doua din Constituție, se face în termen de cel mult 20 de zile de la primirea legii adoptate de Parlament, iar, potrivit art. 77 alin. (3) din Constituție, în termen de cel mult 10 zile de la primirea legii adoptate după reexaminare.

47. Din coroborarea informațiilor cuprinse în fișele legislative publicate pe paginile de internet ale celor două Camere ale Parlamentului, Curtea reține că legea criticată fost adoptată de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată, în procedură de urgență, în data de 21 septembrie 2022, după care, la data de 27 septembrie 2022, a fost adoptată de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională. La data de 4 octombrie 2022, legea criticată a fost depusă la secretarul general al Senatului și, respectiv, la secretarul general al Camerei Deputaților, în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale, la data de 5 octombrie 2022 a fost formulată prezenta obiecție de neconstituționalitate, iar la data de 6 octombrie 2022 legea a fost trimisă Președintelui României pentru promulgare.

48. Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate a fost formulată în interiorul termenului de 2 zile prevăzut de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, aspect ce se încadrează în prima ipoteză din paragraful 70 al Deciziei nr. 67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 13 martie 2018.

49. Prin urmare, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

50. Referitor la **parcursul legislativ al legii criticate**, din examinarea fișei legislative a actului normativ, la Senat și la Camera Deputaților, precum și a documentelor atașate, disponibile în format electronic pe paginile de internet ale celor două Camere ale Parlamentului, Curtea reține că proiectul de lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2022 pentru completarea art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, inițiat de Guvern (prin Hotărârea E213 din 26 august 2022), având următorul conținut: **„Articol unic.** — *Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2022 pentru completarea art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.*”, a fost înregistrat la Secretariatul general al Guvernului cu nr. 20/24.704/M.N. din 26 august 2022 și înaintat Senatului, în calitate de primă Cameră sesizată, pentru dezbateră pe fond în procedură de urgență, fiind înregistrat la Biroul permanent al Senatului cu nr. Bp520 din 29 august 2022 (L544/2022).

51. În expunerea de motive, ce însoțește proiectul de lege, la secțiunea a 2-a, punctul 2.3 — „Schimbări preconizate”, se specifică faptul că „Criza generată de pandemia de COVID-19 a determinat la nivel național luarea unor măsuri de natură sanitară și economică care au generat dezechilibre la nivelul indicatorilor macroeconomici, iar în lipsa unor măsuri concrete și rapide s-ar vulnerabiliza și mai mult categoriile de persoane vizate de proiectul de ordonanță de urgență, prin diminuarea puterii de cumpărare, cu impact semnificativ asupra standardelor de viață ale populației și prin amplificarea riscului de sărăcire extremă.

În acest sens, se propune adoptarea proiectului de ordonanță de urgență a Guvernului care prevede următoarele măsuri:

1. La articolul I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 1202 din 18 decembrie 2021, cu modificările ulterioare, se introduc următoarele prevederi:

— acordarea, prin excepție de la prevederile alin. (1), începând cu luna august 2022, a unei pătrimi din diferența dintre salariul de bază prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, pentru anul 2022 și cel din luna decembrie 2021;

— acordarea, începând cu luna august 2022, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale și pentru personalul care avansează în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă în perioada ianuarie—iulie 2022, a unei pătrimi din diferența dintre salariul de bază prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, pentru anul 2022 și cel din luna iulie 2022.

2. Aplicarea prevederilor articolului I se va face cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate prin buget, pe fiecare ordonator principal de credite.” În secțiunea a 4-a — „Impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri” a expunerii de motive, la punctul 4.7 — „Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente: a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată;” se specifică „Nu e cazul”, iar la punctul 4.8 — „Alte informații” din aceeași secțiune se specifică faptul că „Aplicarea prevederilor articolului I din proiectul de act normativ se va face cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate prin buget, pe fiecare ordonator principal de credite.

Potrivit art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, «în anul 2022, numărul maxim de posturi care se finanțează din fonduri publice, pentru instituțiile și autoritățile publice, indiferent de modul de finanțare și subordonare, se stabilește de către ordonatorii de credite astfel încât să se asigure plata integrală a drepturilor de natură salariată acordate în condițiile legii, cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate prin buget.»”

52. Consiliul Legislativ a avizat favorabil proiectul de Ordonanță de urgență pentru stabilirea unor măsuri în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, conform Avizului nr. 972 din 24 august 2022. De asemenea, Consiliul Economic și Social a avizat favorabil proiectul de act normativ, cu propuneri de modificare și observații prevăzute în anexă, conform Avizului nr. 5.289 din 23 august 2022. Proiectul de lege a primit aviz favorabil de la Comisia pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital (nr. XXII/547 din 13 septembrie 2022) și aviz negativ de la Comisia pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități (nr. XXVI/699 din 13 septembrie 2022).

53. Comisia pentru muncă, familie și protecție socială, sesizată în fond, a supus Senatului, spre dezbateră și adoptare, raportul de admitere întocmit, cu amendamente admise prevăzute în anexă, având nr. XXVII/187 din 20 septembrie 2022. În anexa la raportul comisiei sesizate în fond au fost formulate, printre altele, și următoarele amendamente:

„Art. I. — La articolul I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea

unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1202 din 18 decembrie 2021, cu modificările ulterioare, după alineatul (4) se introduc cinci noi alineate, alin. (4¹), (4²), (4³), (4⁴) și (4⁵), cu următorul cuprins: La art. I, după alin. (4²) se introduc trei noi alineate, alin. (4³), (4⁴) și (4⁵), cu următorul cuprins:

«(4³) Pentru personalul încadrat în unitățile sanitare publice, inclusiv cele care au ca asociat unic unitățile administrativ-teritoriale, aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, influențele financiare determinate de creșterile salariale prevăzute la alin. (4¹) și (4²) se asigură prin transferuri din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, de la titlul VI „Transferuri între unități ale administrației publice”.

Amendament al domnului senator Ion Rotaru, adoptat cu unanimitate de voturi

(4⁴) Prin excepție de la prevederile alin. (2) și (4¹), începând cu data de 1 noiembrie 2022, cuantumul brut al indemnizațiilor lunare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice prevăzut în anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește prin înmulțirea coeficientului prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, cu salariul minim brut pe țară garantat în plată stabilit de lege pentru anul 2021.

Amendament al domnilor senatori Turos Lóránd și Fejér László-Ödön, adoptat cu majoritate de voturi [...].»

În secțiunea „Observații” a anexei la raport, corespunzător amendamentelor precizate anterior, se specifică faptul că „Prin OUG nr. 115 din 26 august 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 29 august 2022, a fost completat art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative. Astfel, în textul actului normativ menționat, s-a constatat că pentru influențele financiare determinate de majorările prevăzute la alin. (4¹) și (4²) din OUG nr. 115/2022 nu este stabilită sursa de finanțare așa cum a fost stabilită la alin. (9) al art. I din OUG nr. 130/2021 pentru majorarea prevăzută la alin. (3) al aceluiași articol. Având în vedere faptul că OUG nr. 115/2022 se află în procesul de aprobare prin lege în Parlamentul României, propunem ca după alineatul (4²) să fie introdus un nou alineat, alineatul (4³).”

54. La data de 21 septembrie 2022, Senatul, în calitate de primă Cameră sesizată, a adoptat, în procedură de urgență, Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2022 pentru completarea art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu amendamentele propuse de Comisia pentru muncă, familie și protecție socială.

55. În data de 26 septembrie 2022, proiectul de lege, în forma adoptată de Senat, a fost prezentat în Biroul permanent al Camerei Deputaților, a fost înregistrat pentru dezbateră la Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, și a fost trimis pentru examinare pe fond, în procedură de urgență, la Comisia pentru buget, finanțe și bănci și la Comisia pentru muncă și protecție socială, cu termen pentru depunerea amendamentelor 29 septembrie 2022 și termen pentru depunerea raportului 4 octombrie 2022. În data de 27 septembrie 2022, comisiile sesizate în fond au înaintat raportul comun asupra proiectului de lege cu amendamente admise și respinse, redactate în anexele nr. 1 și 2 la raport. În

anexa nr. 1 — „Amendamente admise”, la punctul 8, textul propus de comisii a fost: „(4⁴) Prin excepție de la prevederile alin. (2) și (4¹), începând cu data de 1 noiembrie 2022, cuantumul brut al indemnizațiilor lunare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice prevăzut în anexa nr. IX lit. C la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește prin înmulțirea coeficientului prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, cu salariul minim brut pe țară garantat în plată stabilit potrivit legii pentru anul 2021.”, motivarea fiind aceea că „Este necesară majorarea indemnizațiilor persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică alese din cadrul organelor autorității publice locale. Salarizarea personalului din cadrul primăriilor se limitează la nivelul indemnizației de viceprimar. Ca atare, este necesară majorarea acestei indemnizații pentru a putea majora și salariile personalului din cadrul aparatelor de lucru ale primăriilor.” La aceeași dată, respectiv 27 septembrie 2022, au avut loc dezbaterile în plenul Camerei Deputaților și adoptarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2022 pentru completarea art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu amendamentele admise.

56. Analizând temeiurile constituționale invocate în susținerea sesizării, precum și motivarea obiecției de neconstituționalitate formulate, Curtea observă că obiectul criticii în prezenta cauză îl constituie procedura de adoptare a legii criticate, cât privește lipsa solicitării de la Guvern a fișei financiare, pe de o parte, respectiv nerespectarea termenelor stabilite pentru depunerea amendamentelor de către deputații care nu fac parte din comisia sesizată în fond în Camera decizională, pe de altă parte.

57. Analizând prima critică de neconstituționalitate extrinsecă, instanța constituțională reține că, începând cu 1 iulie 2017, salarizarea personalului din sectorul bugetar este reglementată prin Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit art. 38 alin. (3) lit. f) din lege, „Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale: [...] f) indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică prevăzute în anexa nr. IX se stabilesc pe baza coeficienților și a salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată; [...]”, iar, potrivit art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, în perioada 2019—2022 se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând o pătrime din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018.

58. Prin art. I alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1332 din 31 decembrie 2020, prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (3) lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017, în anul 2021, începând cu drepturile aferente lunii ianuarie, indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică și funcțiile asimilate acestora, prevăzute în anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, au fost menținute la nivelul aferent lunii decembrie 2020, iar, prin art. I alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1202 din 18 decembrie 2021, prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (3) lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2022, începând cu data de 1 ianuarie, indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică și funcțiile asimilate acestora, prevăzute în anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, au fost menținute la nivelul aferent lunii decembrie 2021. Curtea constată, astfel, că, prin reglementări succesive, prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (3) lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017, drepturile salariale aferente funcțiilor de demnitate publică alese din cadrul organelor autorității publice locale — anexa nr. IX lit. C la Legea-cadru nr. 153/2017 — au fost menținute la nivelul aferent lunii decembrie 2020.

59. Curtea observă, totodată, că prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 29 august 2022, a fost completat art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 cu alin. (4¹) și (4²), care reglementează două derogări de la prevederile art. 38 alin. (4) și alin. (4¹) lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu referire la personalul plătit din fondurile publice. Cu privire la cheltuielile aferente majorărilor reglementate prin alin. (4¹) și (4²) ale art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 — introduse prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2022, art. II din acest din urmă act normativ prevede că „Aplicarea prevederilor art. I se face cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate prin buget, pe fiecare ordonator principal de credite.” De asemenea, Curtea observă că derogările menționate anterior au fost adoptate în lipsa fișei financiare, întrucât s-a avut în vedere faptul că aplicarea acestora va avea loc cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate prin buget, pe fiecare ordonator principal de credite. Cu alte cuvinte, alocația bugetară pentru această cheltuială se majorează în limita bugetului autorității respective.

60. Legea criticată introduce, printre altele, un nou alineat la art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 — alin. (4⁴) —, prin care este reglementată o excepție de la prevederile alin. (2) al art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, care, la rândul lui, prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (3) lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017, stabilește că, în anul 2022, indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică și funcțiile asimilate acestora, prevăzute în anexa nr. IX la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, se mențin la nivelul aferent lunii decembrie 2021. Astfel, alin. (4⁴) al art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 prevede că „Prin excepție de la prevederile alin. (2) și (4¹), începând cu data de 1 noiembrie 2022, cuantumul brut al indemnizațiilor lunare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice prevăzut în anexa nr. IX lit. C la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește prin înmulțirea coeficientului prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, cu salariul minim brut pe țară garantat în plată stabilit potrivit legii pentru anul 2021.”

61. Curtea reține că soluția legislativă reglementată în alin. (4⁴) al art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 — propusă prin amendamentele Comisiei pentru muncă, familie și protecție socială, sesizată în fond la Senat, și

prin amendamentele Comisiei pentru buget, finanțe și bănci, respectiv ale Comisiei pentru muncă și protecție socială, sesizate în fond la Camera Deputaților — adoptată de cele două Camere ale Parlamentului cu ocazia dezbaterii proiectului de lege, prin care au fost introduse dispoziții noi privind cuantumul brut al indemnizațiilor lunare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice prevăzut în anexa nr. IX lit. C la Legea-cadru nr. 153/2017, în sensul majorării acestora, generează un impact suplimentar asupra cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat. Curtea reține însă că, potrivit dispozițiilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2022, aplicarea majorărilor se face cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate prin buget, pe fiecare ordonator principal de credite, asigurându-se, în acest mod, respectarea plafoanelor cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat, stabilite în condițiile legii. Așadar, cât timp fondurile pentru salarizare prevăzute în buget pe fiecare ordonator principal de credite nu sunt modificate, acordarea majorării cuantumul brut al indemnizațiilor lunare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice prevăzut în anexa nr. IX lit. C la Legea-cadru nr. 153/2017 nu se poate face decât în limitele aprobate prin buget pentru salarii, potrivit clasificății bugetare.

62. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că art. 138 alin. (5) din Legea fundamentală impune stabilirea concomitentă atât a alocației bugetare, ce are semnificația unei cheltuieli, cât și a sursei de finanțare, ce are semnificația venitului necesar pentru suportarea ei, pentru a se evita consecințele negative, pe plan economic și social, ale stabilirii unei cheltuieli bugetare fără acoperire (a se vedea Decizia nr. 36 din 2 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 11 aprilie 1996). De asemenea, potrivit jurisprudenței instanței de control constituțional, majorarea cheltuielilor din sursa indicată poate fi realizată în cursul anului bugetar cu condiția menținerii în alocația aferentă sursei (Decizia nr. 6 din 24 ianuarie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 31 ianuarie 1996, sau Decizia nr. 515 din 24 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1195 din 14 decembrie 2004). Aceasta este consecința faptului că nu orice modificare a salarizării implică, în mod necesar, modificarea alocației bugetare pentru salarii, astfel încât, în afara unei dovezi contrare, sursa de finanțare o constituie alocația bugetară.

63. De altfel, Curtea observă că, în cauză, cât privește motivarea criticii referitoare la stabilirea unor cheltuieli bugetare fără precizarea sursei de finanțare, autorii nu precizează că aplicarea noilor prevederi ar implica modificarea cheltuielilor bugetare, respectiv că nivelul cheltuielilor necesare pentru aplicarea legii criticate nu s-ar încadra în sumele alocate prin buget. Totodată, Curtea reține că alocațiile bugetare prevăzute în buget la nivelul diferitelor autorități publice pot fi modificate în sensul suplimentării acestora, fie din fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, fie, după caz, prin rectificare bugetară (a se vedea în același sens Decizia nr. 515 din 24 noiembrie 2004, precitată, Decizia nr. 1.092 din 15 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 20 octombrie 2008, Decizia nr. 1.093 din 15 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 20 octombrie 2008, sau Decizia nr. 127 din 6 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 8 martie 2019, paragraful 100).

64. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că bugetul de stat este un plan financiar al statului, el nu poate prevedea cu o exactitate absolută evoluțiile economice în cursul

unui an bugetar, ci trasează marile direcții ale acțiunii statului din perspectivă bugetară. Eventualele dezechilibre apărute pe parcursul anului bugetar se pot corecta prin acte normative de forță legii (Decizia nr. 593 din 15 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 645 din 22 iulie 2020, paragraful 53). Planul financiar al statului este elaborat pe baza legilor aflate în fondul activ al legislației, legi care stabilesc atât veniturile, cât și cheltuielile statului. Desigur, între Parlament și Guvern trebuie să existe o relație de cooperare loială, astfel încât nici primul să nu pună în pericol finanțele statului prin adoptarea unor măsuri imprudente de diminuare a veniturilor statului sau de creștere a cheltuielilor acestuia și nici cel de-al doilea să nu se transforme într-un controlor al politicii legislative a Parlamentului. Faptul că o măsură legislativă ce implică cheltuieli bugetare nu a fost luată în calcul la adoptarea bugetului nu scutește Guvernul de obligația sa de a o pune în executare; mai mult, adoptarea legii bugetului nu echivalează cu lipsa competenței Parlamentului ca pe anul în curs să adopte o lege care are implicații bugetare (a se vedea în acest sens Decizia nr. 649 din 24 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1046 din 9 noiembrie 2020).

65. Totodată, în legătură cu interpretarea art. 138 alin. (5) din Legea fundamentală, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile acestui articol se referă numai la stabilirea sursei de finanțare, iar acoperirea resurselor financiare din sursa stabilită este o problemă exclusiv de oportunitate politică, ce privește, în esență, relațiile dintre Parlament și Guvern (deciziile nr. 47 din 15 septembrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 28 septembrie 1993, și nr. 64 din 16 noiembrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 28 decembrie 1993). În același sens, prin Decizia nr. 593 din 15 iulie 2020, paragraful 52, Curtea a statuat că aprecierea caracterului suficient al resurselor financiare nu își are temeiul în art. 138 alin. (5) din Constituție, fiind o problemă exclusiv de oportunitate politică, ce privește, în esență, relațiile dintre Parlament și Guvern.

66. Prin urmare, având în vedere toate cele precizate, Curtea constată că legea criticată nu este contrară dispozițiilor art. 138 alin. (5) din Constituție.

67. Cât privește critica referitoare la nerespectarea termenelor stabilite pentru depunerea amendamentelor de către deputații care nu fac parte din comisia sesizată în fond, Curtea reține că legea criticată a fost adoptată în procedură de urgență. Referitor la termenele stabilite în regulamentele parlamentare în cadrul procedurii de adoptare a legilor, Curtea Constituțională a stabilit, prin Decizia nr. 261 din 5 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 10 iunie 2022, paragraful 67, următoarele: ca regulă, intervalele de timp stabilite prin Regulament, sub forma termenelor minime sau maxime, sunt un element caracteristic procedurii de adoptare a legilor în procedură generală/comună (art. 75 din Constituție), iar, ori de câte ori se dorește comprimarea acestor termene, trebuie să se apeleze la procedura de urgență de adoptare a legilor [art. 76 alin. (3) din Constituție].

68. Având în vedere critica autorilor sesizării, Curtea constată că, în cauză, ceea ce se invocă în susținerea obiecției de neconstituționalitate reprezintă o chestiune care ține de aplicarea regulamentelor parlamentare în cazul adoptării unei legi aflate în procedură de urgență. Analizând o critică similară, potrivit căreia raportul comisiei speciale comune, elaborat în cadrul procedurii din fața Camerei Deputaților, a fost difuzat deputaților în chiar ziua votului, așadar, cu nerespectarea termenului prevăzut de Regulamentul Camerei Deputaților,

de cel puțin 5 zile înainte de data stabilită pentru dezbaterile proiectului de lege sau a propunerii legislative în plenul Camerei Deputaților, fapt care ar aduce atingere prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, Curtea Constituțională a stabilit, prin Decizia nr. 633 din 12 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1020 din 29 noiembrie 2018, paragraful 267, Decizia nr. 650 din 25 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 7 februarie 2019, paragrafele 214—216, sau Decizia nr. 250 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 3 mai 2018, paragraful 45, că nerespectarea termenului de depunere a raportului constituie o problemă de aplicare a regulamentelor celor două Camere. Cu alte cuvinte, obiectul criticii de neconstituționalitate îl constituie, de fapt, modul în care, ulterior prezentării raportului de către comisia specială comună a Camerei Deputaților și Senatului pentru sistematizarea, unificarea și asigurarea stabilității legislative în domeniul justiției, au fost respectate normele și procedurile parlamentare de adoptare a legii. Or, în măsura în care dispozițiile regulamentare invocate în susținerea criticilor nu au relevanță constituțională, nefiind consacrate expres sau implicit într-o normă constituțională, aspectele invocate de autorii sesizării nu constituie probleme de constituționalitate, ci de aplicare a normelor regulamentare (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 4 mai 2012).

69. Considerentele menționate la paragraful anterior sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză, deoarece au vizat o lege aflată în procedură de urgență, astfel că, prin respectarea art. 76 alin. (3) din Constituție, termenele au putut fi scurtate, iar modul în care au fost comprimate și intervalele de timp rezultate sunt chestiuni de aplicare a regulamentelor parlamentare (a se vedea în acest sens Decizia nr. 261 din 5 mai 2022, precitată, paragraful 63). Or, așa cum a stabilit Curtea în mod constant în jurisprudența sa, nu este de competența Curții Constituționale verificarea modului în care au fost aplicate prevederile regulamentare (a se vedea în acest sens Decizia nr. 44 din 8 iulie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 10 august 1993, Decizia nr. 68 din 23 noiembrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 19 ianuarie 1994, Decizia Plenului Curții

Constituționale nr. 22 din 27 februarie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 7 aprilie 1995, Decizia nr. 98 din 25 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 31 octombrie 1995, Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009, Decizia nr. 786 din 13 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 12 iunie 2009, Decizia nr. 1.466 din 10 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 21 decembrie 2009, Decizia nr. 209 din 7 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 22 martie 2012, Decizia nr. 738 din 19 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 8 octombrie 2012, Decizia nr. 260 din 8 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 11 mai 2015, paragraful 18, Decizia nr. 223 din 13 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 6 mai 2016, paragrafele 33 și 34, sau Decizia nr. 583 din 25 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 4 octombrie 2018, paragraful 116).

70. Curtea reține, totodată, că invocarea de către autorii obiecției de neconstituționalitate a considerentelor care au condus la soluția de admitere a excepției de neconstituționalitate pronunțată prin Decizia nr. 261 din 5 mai 2022, precitată, nu are relevanță în prezenta cauză. Astfel, așa cum a precizat Curtea la paragraful 70 al deciziei menționate, cu toate că procedura de urgență nu a fost cerută/aprobată, procedura de adoptare a legii supuse controlului de constituționalitate a fost una de urgență (deoarece constituirea comisiei permanente de întocmire a raportului, întocmirea raportului în paralel cu desfășurarea lucrărilor plenului/în pauza luată, luarea unei pauze a plenului pentru a permite finalizarea raportului și adoptarea legii au avut loc în aceeași ședință a plenului Camerei parlamentare), ceea ce a condus la nerespectarea dispozițiilor art. 76 alin. (3) din Constituție.

71. Or, spre deosebire de această situație, în cauza de față, din analiza parcursului legislativ al legii criticate rezultă că aceasta a fost adoptată în procedură de urgență, în conformitate cu dispozițiile art. 76 alin. (3) din Constituție, astfel că susținerea privind încălcarea procedurii de adoptare a legii criticate, prin raportare la dispozițiile constituționale, este neîntemeiată.

72. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată de un număr de 51 de deputați și constată că Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2022 pentru completarea art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, în ansamblul său, este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 februarie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea și completarea Regulamentului de emiteră a certificatelor verzi, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 4/2015

Având în vedere prevederile art. 2 lit. ae), ale art. 3 alin. (3³) lit. a) și alin. (9), ale art. 10 alin. (5¹) și ale art. 27¹ din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. I pct. 3 și art. III din Legea nr. 5/2023 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și alin. (5) și ale art. 9 alin. (1) lit. x) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Regulamentul de emiteră a certificatelor verzi, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 4/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 16 februarie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 3 alineatul (2), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„g) *Regulament de acreditare* — Regulamentul de modificare, suspendare, întrerupere și retragere a acreditării acordate centralelor electrice de producere a energiei electrice din surse regenerabile de energie, precum și de stabilire a drepturilor și obligațiilor producătorilor de energie electrică acreditați, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 179/2018, cu modificările și completările ulterioare;”.

2. **La articolul 5, literele e¹) și e³) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„e¹) verifică semestrial existența certificatelor de origine eliberate de ministerele de resort prevăzute la art. 3 alin. (10) din Lege, din care să rezulte cantitățile de SRE utilizate în semestrul anterior de către producători în centralele electrice acreditate pentru producerea energiei electrice utilizând SRE prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. e) din Lege;

.....
e³) asigură emiteră CV numai pentru E-SRE produsă din biomasa însoțită de certificate de origine și utilizată drept combustibil sau materie primă;”.

3. **La articolul 5, după litera e³) se introduce o nouă literă, litera e⁴), cu următorul cuprins:**

„e⁴) emite CV suplimentare, dacă este cazul, după verificarea existenței certificatelor de origine eliberate de ministerele de resort prevăzute la art. 3 alin. (10) din Lege, pentru biomasa utilizată de producătorii acreditați în centrale electrice;”.

4. **După articolul 5 se introduce un nou articol, articolul 5¹, cu următorul cuprins:**

„Art. 5¹. — Pentru energia electrică produsă și livrată în rețeaua electrică și/sau la consumatori începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 5/2023 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, emiteră CV conform prevederilor art. 5 lit. e³) și e⁴) se realizează

indiferent de ponderea pe care o are conținutul energetic al biomasei însoțite de certificate de origine în conținutul energetic total al combustibilului utilizat pentru producerea energiei electrice.”

5. **La articolul 6, litera d¹) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„d¹) transmit la OTS certificatele de origine eliberate de ministerele de resort prevăzute la art. 3 alin. (10) din Lege, din care să rezulte cantitățile de SRE utilizate în semestrul anterior de către producători în centralele electrice acreditate pentru producerea energiei electrice care are dreptul să beneficieze de sistemul de promovare prin CV, și buletinele de analiză, din care rezultă puterea calorică inferioară a combustibililor utilizați;”.

6. **La articolul 9, alineatele (8) și (8¹) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(8) Operatorii economici acreditați care produc energie electrică utilizând SRE prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. e) din Lege transmit la OTS, până în ultima zi lucrătoare a fiecărui semestru, certificate de origine eliberate de ministerele de resort prevăzute la art. 3 alin. (10) din Lege pentru biomasa utilizată pentru producerea energiei electrice în semestrul precedent, în vederea realizării de către OTS a regularizărilor necesare, dacă este cazul, astfel încât să se asigure emiteră CV numai pentru E-SRE produsă și livrată din biomasa însoțită de certificate de origine.

(8¹) În cazul neîndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (8) de către operatorii economici acreditați care produc energie electrică utilizând SRE prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. e) din Lege, se asimilează combustibilului convențional cantitatea de combustibil care nu este însoțită de certificate de origine eliberate de ministerele de resort prevăzute la art. 3 alin. (10) din Lege.”

7. **La articolul 12, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:**

„(4) CV amânate de la tranzacționare, inclusiv de la transferul din contul de producător în contul de furnizor pentru îndeplinirea cotei anuale obligatorii de achiziție de CV, emise pentru energia electrică produsă și livrată dintr-o centrală E-SRE acreditată, se transferă producătorului de E-SRE care preia centrala electrică respectivă, conform prevederilor contractului de înstrăinare încheiat între părți și doar în condițiile în care acesta conține prevederi în acest sens.”

8. După articolul 19 se introduce un nou articol, articolul 19¹, cu următorul cuprins:

„Art. 19¹. — (1) În cazul operatorului economic acreditat care produce energie electrică din biomasă utilizată drept combustibil sau materie primă și care beneficiază de unul sau mai multe certificate de origine după termenul prevăzut la art. 9 alin. (8), fie la solicitarea sa adresată ministerului/ministerelor de resort prevăzut/prevăzute de Lege, fie ca urmare a unei hotărâri judecătorești definitive, OTS realizează regularizarea între numărul de CV emise și numărul de CV cuvenite, cu emiterea de CV pentru E-SRE produsă din biomasa prevăzută în certificatul/certificatele de origine respectiv(e) în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea de la operatorul economic acreditat a copiei/copiilor după certificatul/certificatele de origine în cauză, a documentației prin care se stabilește cantitatea de E-SRE care beneficiază de CV, conform anexei nr. 2, inclusiv calculele aferente, și, dacă este cazul, a copiei după hotărârea judecătorească definitivă.

(2) Ulterior regularizării prevăzute la alin. (1) și în baza unei solicitări transmise către ANRE de operatorul acreditat, însoțită de documentele justificative, OTS regularizează certificatele verzi suplimentare prevăzute la art. 6 alin. (4) din Lege, în baza unei decizii emise de ANRE.

(3) Cantitățile de biomasă prevăzute în certificatele de origine emise de ministerele de resort în condițiile Legii și care excedează consumului de biomasă înregistrat în perioada indicată în aceste certificate de origine pot fi reportate și utilizate pentru producerea energiei electrice în luna/lunile următoare.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), cantitățile de biomasă din certificatele de origine emise de ministerele de resort ca urmare a unor hotărâri judecătorești definitive care prevăd perioada de utilizare a biomasei se consideră a fi utilizate pentru producerea energiei electrice strict în perioada indicată în hotărârile judecătorești respective, fără posibilitatea de a fi reportate în luna/lunile următoare.”

9. După articolul 20 se introduce un nou articol, articolul 21, cu următorul cuprins:

„Art. 21. — În vederea aplicării prevederilor art. 12 alin. (4), pentru situația în care centrala E-SRE este înstrăinată după data expirării deciziei de acreditare, noul deținător al centralei E-SRE, beneficiar al CV amânate de la tranzacționare și/sau de la transferul din contul de producător în contul de furnizor pentru îndeplinirea cotei anuale obligatorii de achiziție de CV, se înregistrează la OTS în Registrul de evidență a beneficiarilor de CV și a CV emise în baza contractului prin care se realizează înstrăinarea centralei respective.”

10. La anexa nr. 1, nota ³) la tabel se modifică și va avea următorul cuprins:

„³) Valorile consumului de combustibil se transmit pentru fiecare tip de SRE — biomasă care se încadrează printre SRE pentru care ministerele de resort emit certificate de origine în condițiile legii, respectiv de combustibil convențional, în cazul centralelor electrice care utilizează biomasa drept combustibil sau materie primă și în cazul centralelor electrice multicombustibil.

Valorile puterii calorifice inferioare a combustibilului se transmit pentru fiecare tip de SRE, respectiv de combustibil

convențional, în cazul centralelor electrice prevăzute la art. 9 alin. (9) din Regulamentul de emitere a certificatelor verzi, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 4/2015, cu modificările și completările ulterioare.”

11. Anexa nr. 2 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin.**12. La anexa nr. 3, punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„6. Documentațiile de calificare prevăzute la pct. 5 se întocmesc, separat pentru fiecare configurație, pentru perioada ianuarie—iunie și pentru un an calendaristic (ianuarie—decembrie) și se transmit la ANRE în perioada 15 martie—30 noiembrie.”

13. La anexa nr. 3, punctul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„13. În termen de 20 de zile lucrătoare de la constituirea documentației complete și corecte de calificare aferente unei/unor configurații de producție în cogenerare pe bază de SRE, ANRE emite decizia de calificare a energiei electrice de înaltă eficiență care beneficiază de CV suplimentare prevăzute la art. 6 alin. (4) din Legea nr. 220/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

14. La anexa nr. 3, punctul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„15. Deciziile de calificare prevăzute la pct. 13 se emit individual, pentru fiecare producător, pentru perioada pentru care este solicitată calificarea; pe baza acestor decizii se face regularizarea numărului de CV suplimentare prevăzute la art. 6 alin. (4) din Legea nr. 220/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, emise pentru fiecare producător pentru anul calendaristic respectiv.”

15. La anexa nr. 3, punctul 16 se abrogă.**16. Anexa nr. 5 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul ordin.**

Art. II. — Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. modifică procedura de emitere a certificatelor verzi, conform prevederilor regulamentului prevăzut la art. I, astfel cum a fost modificat și completat prin prezentul ordin, cu consultarea operatorilor economici acreditați pentru aplicarea sistemului de promovare prin certificate verzi, și o transmite Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei spre informare în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. III. — Operatorii economici acreditați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei pentru aplicarea sistemului de promovare prin certificate verzi și Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

CALCULUL ENERGIEI ELECTRICE
produse din surse regenerabile de energie (E-SRE) pentru centrale electrice multicombustibil,
centrale electrice care au în componență grupuri care beneficiază de un număr diferit de certificate verzi (CV)
pentru fiecare MWh și centrale electrice care utilizează surse regenerabile de energie
care beneficiază de un număr diferit de CV

1. Pentru fiecare instalație de ardere/cazan energetic care utilizează drept combustibil atât surse regenerabile de energie (SRE) care se încadrează printre SRE pentru care ministerele de resort emit certificate de origine în condițiile legii, cât și combustibil convențional se calculează lunar, pe baza datelor furnizate de operatorii economici acreditați, următoarele consumuri, exprimate în unități de energie (MWh):

— C_{SRE} — cantitatea consumată de SRE care se încadrează printre SRE pentru care ministerele de resort emit certificate de origine în condițiile legii;

— C_F — cantitatea consumată de combustibili convenționali, utilizându-se următoarele relații de calcul:

$$C_{SRE} = \sum Q_{SRE,i} * P_{SRE,i}/3600 \quad [\text{MWh}] \quad (1)$$

$$C_F = \sum Q_{F,i} * P_{F,i}/3600 \quad [\text{MWh}] \quad (2),$$

unde:

— $Q_{SRE,i}$ = cantitatea de sursă regenerabilă i care se încadrează printre SRE pentru care ministerele de resort emit certificate de origine în condițiile legii, consumată, în [t] sau [mii Nm³];

— $P_{SRE,i}$ = puterea calorifică inferioară a sursei regenerabile i , în [kJ/kg] sau [kJ/Nm³];

— $Q_{F,i}$ = cantitatea de combustibil convențional i consumată, în [t] sau [mii Nm³];

— $P_{F,i}$ = puterea calorifică inferioară a combustibilului convențional i , în [kJ/kg] sau [kJ/Nm³].

2. Pentru fiecare instalație de ardere/cazan energetic se calculează P_{SRE} — ponderea consumului de SRE care se încadrează printre SRE pentru care ministerele de resort emit certificate de origine în condițiile art. 3 alin. (10) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în total consum de combustibil al instalației de ardere/cazanului energetic, cu relația de calcul:

$$P_{SRE} = C_{SRE} / (C_{SRE} + C_F) * 100 \quad [\%] \quad (3),$$

unde C_{SRE} este cantitatea de surse regenerabile de energie care se încadrează printre SRE pentru care ministerele de resort emit certificate de origine în condițiile legii, consumate în instalația de ardere/cazan, în [MWh], calculată cu următoarea relație de calcul:

$$C_{SRE} = \sum Q_{SRE,i} * P_{SRE,i}/3600 \quad [\text{MWh}] \quad (4),$$

unde $Q_{SRE,i}$ și $P_{SRE,i}$ reprezintă cantitatea de sursă regenerabilă de energie i care se încadrează printre SRE pentru care ministerele de resort emit certificate de origine în condițiile legii, consumată în instalația de ardere/cazanul energetic, în [t] sau [mii Nm³], respectiv puterea calorifică inferioară a acesteia, în [kJ/kg] sau [kJ/Nm³].

3. Se determină cantitatea de energie electrică produsă și livrată din centrala electrică (E_{PL}), conform prevederilor art. 10 alin. (1), (2) și (3¹) din Regulamentul de emitere a certificatelor verzi, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 4/2015, cu modificările și completările ulterioare.

4. Se stabilește cantitatea de energie electrică livrată din fiecare grup din centrală — $E_{L,i}$, cu relația:

$$E_{L,i} = (E_{PL}/E_P) * E_{P,i} \quad [\text{MWh}] \quad (5),$$

unde $E_{P,i}$ este energia electrică produsă de grupul i , măsurată, iar $E_P = \sum E_{P,i}$.

NOTĂ:

În cazul în care un grup este alimentat de un cazan energetic multicombustibil și de alt cazan energetic funcționând pe bază de combustibili convenționali, energia electrică produsă de grupul respectiv, $E_{P,i}$, se consideră a avea două componente, aferente celor două cazane, determinate proporțional cu conținutul energetic al combustibilului utilizat de fiecare dintre acestea și utilizate în continuare ca și cum ar reprezenta energia produsă de două grupuri distincte.

5. Pentru instalațiile de ardere/cazanele multicombustibil pentru care s-au calculat ponderile P_{SRE} cu formula (3) se determină energia electrică produsă din SRE însoțită de certificate de origine emise în condițiile art. 3 alin. (10) din Legea nr. 220/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și livrată în rețeaua electrică și/sau la consumatori, care beneficiază de CV, cu relația:

$$E_{SRE-CV} = P_{SRE}/100 * E_{L,i} \quad [\text{MWh}] \quad (6)$$

În cazul în care în instalația de ardere/centrala electrică se utilizează numai SRE care se încadrează printre SRE pentru care ministerele de resort emit certificate de origine în condițiile art. 3 alin. (10) din Legea nr. 220/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fără a se utiliza combustibil convențional, P_{SRE} este egal cu 100%.

6. În cazul în care într-o instalație de ardere/centrală electrică se utilizează mai multe tipuri j de SRE care se încadrează printre SRE pentru care ministerele de resort emit certificate de origine în condițiile legii, care se încadrează în categorii diferite în ceea ce privește numărul de CV acordate pentru 1 MWh, se calculează conținutul energetic și ponderea SRE care beneficiază de același număr n (j) de CV acordate pentru 1 MWh, $C_{SRE,nj}$ și $P_{SRE,nj}$, precum și energia electrică produsă din SRE care se încadrează printre SRE pentru care ministerele de resort emit certificate de origine în condițiile legii, care beneficiază de același număr n_j de CV acordate pentru 1 MWh, și livrată în rețeaua electrică

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2023.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 470052